

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10196

гр. София, 27.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **8577** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба от адв. С. Х. – упълномощен процесуален представител на жалбоподателката Д. Г. Я. за изменение на решение № 207 от 08.01.2024 г. по адм. дело № 8577/2023 г. на Административен съд – София град (АССГ) в частта му за разноските. Иска се на упълномощения от жалбоподателката за производството пред АССГ адв. Х. да се присъдят 1000 лв. разноски по делото за осъществена безплатна правна помощ по реда на чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата (ЗА), както и присъждане на жалбоподателката на заплатената от нея държавна такса в размер на 10 лева.

Ответникът – кметът на район „К. поляна“ на Столична община (СО) изразява писмено становище за неоснователност на искането, като моли за оставянето му без уважение.

За да се произнесе по така отправеното до него искане, съдът съобрази следното:
С решение № 207 от 08.01.2024 г. по настоящото дело АССГ по жалба на Д. Г. Я. е отменил мълчалив отказ на кмета на район „К. поляна“ на Столична община да се произнесе по заявление с рег. № РКП23-ГР94-818/07.08.2023 г. за заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка за поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1109.1685 и е изпратил преписката на кмета на район „К. поляна“ на Столична община за извършване на административната услуга.

По искането на пълномощника на жалбоподателката адв. С. Х. за присъждане на разноски на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, съдът е приел, че разноски не се дължат поради липса на доказателства за материалната затрудненост на лицето, упълномощило адвоката да го представлява по делото. Посочено е, че искането за присъждане на разноски касае само адвокатското възнаграждение, но не и заплатената

държавна такса.

С молбата – предмет на настоящото производство адв. С. Х. е поискал решението по делото да бъде изменено в частта му за разноските по реда на чл.248 от ГПК.

С определение № 2255 от 29.02.2024 г. по адм. дело № 8577/2023 г. съдът остави молбата по чл.248 от ГПК за изменение на решението в частта му за разноските без разглеждане със съображения, че същата е процесуално недопустима по силата на т.9 на ТР № 6/2013г. по тълк.дело № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС, тъй като не е представен списък по чл.80 от ГПК.

С определение № 5722 от 10.05.2024 г., постановено по адм. дело № 4407/2024 г. на Върховния административен съд по частна жалба на адв. С. Х. посоченото определение на АССГ беше отменено, а делото - върнато за продължаване на съдопроизводствените действия при съобразяване на дадените с мотивите на определението на касационната инстанция указания по тълкуване и прилагане на закона.

По този начин е решен с влязло в сила определение въпросът за допустимостта на искането на изменение на решението в частта му за разноските като Върховният административен съд е приел за неправилен извода на АССГ, че пред него не е бил представен списък на разноските по чл.80 от ГПК. В конкретния случай такъв списък бил представен преди приключване на последното съдебно заседание по делото и се съдържа в депозираната на 07.11.2023 г. молба, изхождаща от жалбоподателката Д. Г. Я..

Именно тя, чрез процесуалния си представител адв. Х. направила искане за присъждане на сторените от нея по делото разноски. При наличието на само един разход – държавна такса в размер на 10 лв. и изрично посочване на размера на претенцията по чл.38, ал.2 от ЗА (равен на определения минимален размер на адвокатските възнаграждения, съгл. посоченото в самия цитиран по-горе законов текст), видът на претендираните разноски бил определен, а общият им размер - определяем по отношение държавната такса и определен по отношение на адвокатското възнаграждение. Поради това молбата от 07.11.2023г. следвало да се разглежда като списък на разноските по чл.80 от ГПК., съответно – молбата за изменение на съдебното решение в частта за претендираното адвокатско възнаграждение била допустима и следвало да бъде разгледана по същество.

При така дадените от Върховния административен съд указания и след като съобрази установената съдебна практика, съдът намира молбата за изменение на постановеното от него решение № 207 от 08.01.2024 г. по адм. дело № 8577/2023 г. освен за процесуално допустима и за основателна.

От данните по делото се установява, че в първоинстанционното производство е представен договор за правна защита и съдействие от 07.11.2023 г., сключен между жалбоподателката Д. Г. Я. и адв. С. И. Х. при условията на чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, а с пълномощно от същата дата процесуалният представител е бил упълномощен да представлява жалбоподателката до приключване на делото пред всички инстанции.

Съгласно чл.38, ал.2 от ЗА, в случаите на оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по чл.38, ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 от ЗА. Разпределянето на отговорността за разноски се осъществява по правилата на чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК, приложими на основание чл.144 от АПК. В настоящия случай,

видно от договора за правна защита и съдействие от 07.11.2023 г. и пълномощното от същата дата, адв. Х. е упълномощен да извършва всички съдопроизводствени действия до приключване на делото пред всички инстанции, като относно дължимото адвокатско възнаграждение е договорено, че правната помощ се предоставя на материално затруднено лице, поради което е безплатна. Въз основа на така учредената му надлежна представителна власт адв. Х. е подал жалба, която е уважена. Претенцията за направените разноси е своевременно заявена, като надлежно е поискано присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА. Съдебната практика безпротиворечиво възприема, че за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от ЗА е достатъчно по делото да е представен договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че упълномощеният адвокат оказва безплатна правна помощ на някое от основанията по т.1-3 на чл.38, ал.1 от ЗА, като не е необходимо страната да установява и да доказва съответното основание за предоставяне на безплатна правна помощ, ако то не бъде оспорено. С тази практика съдът намира, че следва да се съобрази.

По изложените съображения и с оглед изхода на спора по основното производство – отмяна на оспорен мълчалив отказ по жалба на Д. Я., по което адв. Х. е осъществил процесуално представителство, молбата по чл.248 от ГПК се явява основателна за сумата от 1010 лв., от които 1000 лв. за адвокатско възнаграждение, които следва да се заплатят на адв. С. И. Х., и 10 лв. за заплатена държавна такса, които следва да се заплатят на жалбоподателката Д. Г. Я..

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 207 от 08.01.2024 г. по адм. дело № 8577/2023 г. на Административен съд – София град в частта му за разноските, като:

ОСЪЖДА район „К. поляна” на Столична община да заплати на адв. С. И. Х. от САК на основание чл.38, ал.2 във вр. с чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА район „К. поляна” на Столична община да заплати на Д. Г. Я. с ЕГН [ЕГН] направените от нея в производството пред Административен съд – София град разноси за държавна такса в размер на 10 (десет) лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия: